

Nr. 2 giver som hovedregel særskilt formueopgørelse og -beskatning for ægtefæller. Reglen gælder ubetinget for særeje. Derimod foreslås en særlig skatteberegningsregel, således at man, uanset hvordan der selvangives med hensyn til formuefordelingen mellem ægtefællerne, højst kan opnå skattefordel for at henføre 500.000 kr. (1987-tal) af fællesejet formue til den af ægtefællerne, der har den laveste skattepligtige indkomst. Ved selve opkrævningen af formueskatten anvendes imidlertid fortsat principperne fra de hidtidige regler, således at den samlede formueskat for ægteparret fordeles i samme forhold, som ægteparret har fordelt ved selvangivelsen.

Det betyder i praksis, at ægtepar med samlet fællesejet formue op til 1,92 mio. i 1989 vil være formueskattefri, forudsat at der ikke tillige er nogen af ægtefællerne, der har særejet formue. De gældende regler ville kun give skattefrihed for 1,38 mio. i 1989. Ændringen er ensbetydende med, at mere end halvdelen af de nuværende formueskatteydende ægtepar fritages for at betale formueskat, også selv om det forudsættes at nedslaget for fysiske erhvervsaktiver samtidig afskaffes og noterede aktier vurderes noget højere.

Socialdemokratiets forslag bevirker i 1989 en væsentlig stærkere umiddelbar begrænsning af formueskattens diskrimination mod ægteska-

bet end regeringens forslag. I forhold til slutvirkningen af regeringsforslaget (1992) vil Socialdemokratiets forslag imidlertid betyde, at 25.000 ægtepar med de allerstørste formuer i realiteten får lagt loft over den økonomiske fordel ved, at hver ægtefælle får sit eget bundfradrag. Loftsreglen forekommer nødvendig for at undgå, at ægtepar, hvor den ene ægtefælle i realiteten har indbragt langt den største del af formuen i ægteskabet og fortsat råder over denne, opnår skattelettelser på op til 21.000 kr. årligt.

Nr. 3 præciserer, at beløbsgrænsen i nr. 2 reguleres ligesom bundfradraget.

Nr. 4 afskaffer formueskatteefterskattedets kompliserede bestemmelser.

Ændringerne i ligningsloven

Nr. 1: Med afskaffelse af §§ 18 A-C fjernes de nuværende særlige nedslagsregler for forskellige former for fysiske erhvervsaktiver.

Nr. 2: Ændringen i § 19 betyder, at noterede aktier og anparter uden undtagelse skal værdisættes til den skattemæssige indre værdi. De særlige regler, der fastsættes af Ligningsrådet for forskellige typer af noterede selskaber, bortfalder dermed.